

Hoe kunnen we zorgen voor (duurzame) financiële educatie van kids?

Binnen de incasso- en gerechtsdeurwaardersbranche lopen we elke dag weer aan tegen de enorme gevolgen die wanbetaling met zich meebrengt. Zowel voor personen die het geld niet hebben en daar de nare gevolgen van ondervinden, als voor hen die het geld moeten ontvangen maar niet krijgen en dáár de gevolgen van ondervinden.

Regelmatig maken we mee dat kinderen getuige zijn of worden gemaakt van verschrikkelijke momenten. Denk bijvoorbeeld aan ontruiming en ouders aan denken te kunnen ontkomen door de kinderen van school thuis te houden en ze in te zetten als 'wapen' om mee te strijden. 'Want dan gaat het vast niet door', als gedachte. De uitkomst laat zich raden. Het hoeft geen nader betoog dat dit voor de ouders en hun kinderen, maar ook betrokken hulpverleners, werkgevers, vrienden, familie en ja, óók die deurwaarder, de politie, de slotenmaker en de verhuizers die er bij zijn, emotionele toestanden teweeg kan brengen.

Gelukkig gaat dit niet voor alle kids in gezinnen waar sprake is van financiële moeilijkheden of zelfs wantoestanden, op. Maar wel zien we al heel lange tijd en in nu versneld toenemende mate dat kinderen toch een soort rekening gepresenteerd krijgen. Ze weten niet hoe en wat over geld (komt toch uit de muur?), over sparen (ja, maar ik wil het nu!), over bezit en uitgeven (je kunt toch altijd geld lénen?), over verdienen (moet ik er wat voor doen dan?), ontvangen (ik kan altijd bij mijn vriendje aankloppen. Oh, is dat ook een schuld dan?), waarde van geld (ik wil van school af wel minstens twee duizend euro ontvangen, hoor. Anders kom ik niet.), enz., enz.

En eerlijk is eerlijk: iets doen wat je nooit hebt geleerd is lastig, maar het niet leren omgaan met geld heeft op werkelijk je hele leven en zijn vérstrekkende gevolgen, die we in onze branche dus dagelijks zien.

Ouders/verzorgers

Vinden dit, naast seksuele voorlichting, een van de moeilijkste onderwerpen om met hun kinderen over te praten. Steeds vaker komen gezinnen in de knel door de huidige economische situatie en komen ze niet meer rond. Het is lastig om iets wat een kind voorheen wel kreeg als cadeautje of mocht als hobby, terug te draaien. Maar juist te doen alsof het niet hebben van een baan helemaal geen gevolgen heeft, worden kinderen in een waan gebracht. Het motto 'daar moeten we ze zo jong nog niet mee belasten' is ook niet eerlijk naar de kids toe, maar ja, hoe krijgen we dat tussen de oren van ouders? Anderzijds heeft het 'afkopen' van schuldgevoel richting kinderen ook fikse negatieve effecten, waar ouders vaak he-le-maal niet over nadenken.

Regulier onderwijs

Voelt zich belast door het onderwerp en wil er zich niet constructief en duurzaam mee bemoeien. Het hangt van de onderwijsvorm, school of instituut en zelfs de onderwijzer/docent af of het belangrijk gevonden wordt. Projectmatig worden er de nodige thema's aangereikt ('deurwaarder voor de klas'-project, leermateriaal als De Geldkoffer en 'week van het geld'-projecten) al dan niet in samenwerking met bedrijfsleven en/of Nibud. Maar in toenemende mate is daar geen geld meer voor, valt het buiten de scope en wordt het zelfs afgedaan onder de noemer: 'Als we dit er ook nog bij moeten gaan doen'...

Bedrijfsleven (ook financiële instellingen)

Storten zich momenteel massaal op het onderwerp middels gamification, waarbij de spelletjes en apps bijna als paddestoelen uit het internet schieten, maar nergens hebben we deze organisaties echt kunnen betrappen op een lange termijn visie. En laten we eerlijk zijn, een simpel spelletje spelen is voor een korte termijn echt wel leuk. Maar leren we kinderen daar gedrag mee aan of af? Als ze het al aangereikt krijgen via ouders/verzorgers of anderen? Het credo 'dan laten we zien dat we er mee bezig zijn' levert kennelijk genoeg gemoedsrust bij de bedrijven op, maar voor een constructieve bijdrage in de opvoeding van kids hoeven we (vooralsnog) niet naar ze te kijken: het levert hen namelijk niets op.

Incasso- en deurwaardersbranche

Zit in de negatieve hoek, zeker ook als het gaat om beeldvorming. Wellicht moet het als onderwerp ook helemaal weg uit die hoek, want: we zijn nadrukkelijk géén hulpverleners, maar signaleren wel vaak als eerste waar dingen (goed) fout gaan. En die zorg geldt nu de financiële educatie van onze kids. Dáár zit immers de basis van een verandering die teweeg zou moeten worden gebracht. En als die boodschap op een constructieve manier vanuit een onverwachte hoek komt, is het effect misschien wel des te groter.

Het gaat er ook niet zozeer om dat de vraag beantwoord wordt ten behoeve van de incasso- en deurwaardersbranche. Het gaat er om dat de denkkraft die bij de NNF-aanwezigen ingezet en op gang gebracht zou kunnen gaan worden, gaat leiden tot vooral **DUURZAME** financiële educatievormen voor kinderen, waarbij het woord 'fun' – *juist* als het om geld gaat – vooral niet mag ontbreken ;)

Amersfoort, september 2013 / Connie Maathuis, incassospecialist en gerechtsdeurwaarder